

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου «περί του συνταξιοδοτικού δικαιώματος του τακτικού προσωπικού του Ταμείου Ασφαλίσεως Τυπογράφων και Μισθωτών Γραφικών Τεχνών».

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Ἡ διέπουσα τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους συνταξιοδοτικὴ προστασία ἐπεξετάθη ἐπὶ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α. διὰ τοῦ Ν. 3163/1955. Διὰ τούτου ὠρίσθησαν καὶ εἰδικότεροι ὅροι ἀφορῶντες εἰς τὰς εἰσφοράς, τὸν χρόνον τῆς ἀναγνωριζομένης προϋπηρεσίας, τὰς προϋποθέσεις ἀναγνωρίσεως αὐτῆς κλπ.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Ν. 3163/1955 ἐπεξετάθησαν μεταγενεστέρως διὰ μὲν τοῦ Ν.Δ. 4277/1962 ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς πολιτικῆς, ἀρμοδιότητος τοῦ τέως Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἀρμοδιότητος τοῦ τέως Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας τοῦ ἠσφαλισμένου παρὰ τῷ κλάδῳ συντάξεως τοῦ Ι.Κ.Α., διὰ δὲ τοῦ Ν.Δ. 4579/1966 (ἄρθρον 9) καὶ ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ ἐτέρων τριάκοντα (30) Ν.Π.Δ.Δ. ἀρμοδιότητος διαφόρων Ὑπουργείων, τοῦ ἠσφαλισμένου ὁμοίως παρὰ τῷ Κλάδῳ συντάξεων τοῦ Ι.Κ.Α.

—Ἐπίσης αὐταὶ ἐπεξετάθησαν διὰ τοῦ Ν.Δ. 378/1969 καὶ ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων.

3. Τὸ τακτικὸν Προσωπικὸν τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Τυπογράφων καὶ Μισθωτῶν Γραφικῶν Τεχνῶν δὲν ἀσφαλίζεται διὰ κυρίαν σύνταξιν εἰς τὸ Ι.Κ.Α., ἀλλ' εἰς τὸ παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ Ταμεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχύουσας διὰ τοὺς ἐν γένει ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ ἐπ' αὐτοῦ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος 4277/1962.

4. Πρὸς τὸν σκοπὸν συνταξιοδοτικῆς ἐξισώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὡς εἴρηται Ταμείου πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ τῶν λοιπῶν ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν, κρίνεται ἀναγκαία ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 3163/1955 καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου.

Εἰδικώτερον διὰ τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου προβλέπεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 3163/1955 καὶ ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Ταμεῖον.

Διὰ τοῦ ἁρθροῦ 2 προβλέπονται αἱ προϋπηρεσίαι, αἰτινες ἀναγνωρίζονται ὡς συντάξιμοι.

Διὰ τοῦ ἁρθροῦ 3 τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου καθίσταται ἀρμόδιον διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων καὶ προβλέπονται τὰ ἐνδίκαια μέσα κατὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τούτου.

Διὰ τοῦ ἁρθροῦ 4 αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ τοῦ Ι.Κ.Α. καθίστανται ἀρμόδιαι διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς νόσου ἢ τῆς σωματικῆς βλάβης ἐξ ὧν γεννᾶται τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα.

Διὰ τοῦ ἁρθροῦ 5 ὁρίζεται ποῖος χρόνος ὑπηρεσίας δὲν ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος.

Διὰ τοῦ ἁρθροῦ 6 θεωρεῖται ἡ καταβολὴ εἰσφορᾶς εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν προϋπηρεσιῶν.

Διὰ τοῦ ἁρθροῦ 7 παρέχεται τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ταμείου εἴτε τῆς συντάξεως τοῦ Ν. 3163/1955 εἴτε τῆς τριτάτης τῶν κοινῶν ἠσφαλισμένων, ἐφ' ὅσον πληροῦνται βεβαίως αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω παρακαλούμεν ὅπως περιβάλῃτε διὰ τῆς ὑμετέρας ψήρου τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουνίου 1975

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Μνημονεύμεναι σχετικὰ διατάξεις.

Ἐν τῷ σχεδίῳ Νόμου ὑπερὶ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Τυπογράφων καὶ Μισθωτῶν Γραφικῶν Τεχνῶν.

Ἄρθρον 6 σχεδίου.

Πρᾶξις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 1031/12.12.1958 «περὶ καθορισμοῦ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1958 τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ τακτικοῦ ὑπαλλήλικου καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. (Φ.Ε.Κ. 221/13.12.58, τεύχος Α').

II. ΕΠΙΔΟΜΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1958 τὸ προσωπικὸν τῶν Ν.Π.Δ. Δικαίου οὐτινος ὁ βασικὸς μηνιαίος μισθὸς ἐμπίπτει εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, νέαν ρύθμισιν, δικαιοῦται εἰδικοῦ ἐπιδόματος καλουμένου ἐπίδοματος λόγῳ συνταξιοδοτικῆς εἰσφορᾶς ὑπὸ τὰς κατωτέρω προϋποθέσεις καὶ ὁρους ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῶν ὧν θὰ ἐδικαιοῦτο κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον 1958 ἀκαθάριστων ἀποδοχῶν καὶ ὡς κατωτέρω:

- α) Ἐπὶ ἀκαθάριστων ἀποδοχῶν μηνὸς Σεπτεμβρίου 1958 μέχρι ποσοῦ δραχ. 900, ποσοστὸν 2 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.
- β) Ἐπὶ ἀκαθάριστων ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχ. 901 — 1400 ποσοστὸν 3 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.
- γ) Ἐπὶ ἀκαθάριστων ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχ. 1.401—2000 ποσοστὸν 4 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.
- δ) Ἐπὶ ἀκαθάριστων ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχ. 2001 καὶ ἄνω ποσοστὸν 5 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

Ὡς ἀποδοχαὶ ἐφ' ὧν ὑπολογίζεται τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις ποσοστὸν νοοῦνται:

- α) Ὁ βασικὸς μηνιαίος μισθὸς οὐτινος θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ ὑπάλληλος κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον 1958.
- β) Τὸ ἐπίδομα εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ κλπ. ἢ ἐξαντλήσεως ἱεραρχίας.
- γ) Ἡ προσαύξησις λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, καὶ
- δ) τὸ κοινωνικὸν ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν 80 ἢ 200 σμικροῦνος τῇ ὑπ' ἀριθ. 66/1956 πράξει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ οὗ καὶ ἡ παράγραφος 4 τοῦ κεφαλαίου 1 τῆς παρούσης.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰδικὸν ἐπίδομα δὲν καταβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ συμβάσει προσωπικόν, οὔτε καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Ν.Π.Δ. Δικαίου ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὁποίου ἐφηρμόσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 764/1958 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ καταργήσεως κρατήσεων λόγῳ συντάξεως ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν. Ἐπίσης εἰς τὸ προσωπικὸν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὁποίου οὐδεμίαν ἐνεργεῖται κράτησις διὰ τὸν κλάδον συντάξεως ἢ διὰ τὸν κλάδον ἀσθενείας.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπίδομα ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ τῆς μηνιαίας κρατήσεως εἰς τὴν ὑπόκειται ὁ ἠσφαλισμένος ὑπάλληλος ἀθροιστικῶς δι' εἰσφορὰν κυρίας ἀσφαλίσεως:

- α) διὰ τὸν κλάδον συντάξεως, καὶ
- β) διὰ τὸν κλάδον ἀσθενείας.

Τοῦτο (τὸ ἐπίδομα) δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦν ὀργανικὸν μισθὸν τοῦ ὑπαλλήλου, ἡ χορηγήσις δὲ τούτου δὲν ἐμποδίζει τὴν καταβολὴν τῆς κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημιώσεως δι' ὑπερωριακὴν ἐργασίαν περὶ τῆς ἢ ὑπ' ἀριθ. 72141/18.3.57 (RONEO 67) ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ν.Δ. 4277/1962 ἄρθρον 3 παρ. 1 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν ἱατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ ἐτέρων τινῶν κατηγοριῶν ἐργαζομένων».

Ἡ ἐξαγορὰ καὶ ἀναγνώρισις τῶν περὶ ὧν αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ παρόντος ὑπηρεσιῶν, γίνεται διὰ καταβολῆς εἰς τὸ Ι.Κ.Α. εἰσφορᾶς ἐξαγορᾶς ἐξ 6% ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ ἐξαγορᾶς ἢ ἀναγνώρισεως καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν ἐξαγοραζόμενον ἢ ἀναγνωριζόμενον χρόνον.